

Για το νέο έτος ευχήθηκε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Βασιλόπιτα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων ευλόγησε χθες, τελευταία ημέρα του έτους κατά το παλαιό ημερολόγιο, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Στην τελετή παραβρέθηκε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα κ. Χρήστος Σοφιανόπουλος.

Παραδοσιακά κάλαντα ακούστηκαν από τους σπουδαστές της Πατριαρχικής Σχολής της Αγίας Σιών, ενώ ο Μακαριώτατος κατά τη διανομή της βασιλόπιτας ευχήθηκε σε όλους το νέο έτος να είναι υγιές και ειρηνικό.

Ακολουθεί η επίσημη ενημέρωση από την Αρχιγραμματεία:

Ἡ χάρις τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρό τινος

έωρτάσαμεν τό μέγα μυστήριον τῆς Ἑνσαρκώσεως, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα καί πάλιν εὐχαριστήσωμεν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ.

Λέγομεν «τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ, δηλονότι τοῦ καινούργιου Χρόνου, τῆς Χρηστότητος αὐτοῦ» διότι κατὰ τόν σοφόν Παῦλον, «Ὅτε ἡ Χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καί ἀνακαινίσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν» (Τίτ. 3, 5-6).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ἀποτελοῦσα τό μυστικόν αὐτοῦ Θεανδρικόν σῶμα, κατανοεῖ καί ἐρμηνεύει τήν ἔννοιαν τοῦ ἱστορικοῦ Χρόνου, τοῦ συνυφασμένου μετὰ τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ, ὡς κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος: «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ Χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός... ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολαύωμεν» (Γαλ. 4, 4-5).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἱστορικός ἡμῶν Χρόνος ὡς πλήρωμα, τούτέστιν ὡς ἀπόφασις τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ ἐφ' ἑνός, καί ὡς ἀπολαβή -κατά Οἰκουμένιον- τῆς ἄνωθεν καί ἐξ ἐπαγγελίας, ἡμῖν κεχρεωστημένης υἰοθεσίας ἀφ' ἑτέρου, καθίσταται πλήρως κατανοητός ὡς ἀπαρχή, μέσον καί τέλος. Καί τοῦτο διότι -κατά Παῦλον- «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» (Ἑβρ. 13, 8).

Ὁ σαρκούμενος Θεός Λόγος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἄναρχος ὢν καί ἀρχόμενος αὐτός ἐστίν ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ὁ νῦν καιρός, ἐν τῷ ὁποίῳ διακρίνεται τό παρελθόν καί τό μέλλον τοῦ τρέχοντος χρόνου «εἷ τις ἐν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδού γέγονε καινά τά πάντα» (Β' Κορ. 5, 17).

Διὰ τῶν Παυλείων τούτων λόγων καθίσταται φανερόν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἰσάγει ἐντός τῆς ἱστορικῆς καί κοσμικῆς ἡμῶν πραγματικότητος τήν ἐν Χριστῷ αἰωνιότητα καί συνεπεκτείνεται πρός αὐτήν. Ἐντός δέ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνθα ὡς προείπομεν ὁ χρόνος γίνεται καιρός, δηλαδή ἡ ποσότης γίνεται ποιότης, κατὰ τόν Ἀμμώνιον, ἡ μνήμη τοῦ παρελθόντος γίνεται μνήμη ἐν Χριστῷ. Ἡ δέ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος γίνεται ἐλπίς ἐν Χριστῷ. Διὰ τοῦτο καί ὁ θεῖος Παῦλος κηρύττει ἐπικαλούμενος τόν μεγαλοφωνώτατον Ἡσαΐαν (49, 8): «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6, 2).

Ὁ «εὐπρόσδεκτος οὗτος καιρός καί ἡ ἡμέρα σωτηρίας» ἀφορᾷ τόσον εἰς τόν λειτουργικόν χρόνον τῆς μνήμης τῆς συγκαταβάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ γενεῖ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, δηλονότι τήν κατά σάρκα περιτομήν αὐτοῦ, ἣτις τελεῖται ἐν τῇ κατά κύκλον περιελεύσει τοῦ Χρόνου, ὅσον καί εἰς συμπύπτουσαν ἐόρτιον μνήμην τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ οὐρανοφάντορος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου τελοῦμεν τό ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παραδόσεως ἔθιμον τῆς κοπῆς τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Βασιλόπιττας.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη σεμνή καί χαρμόσυνος τελετὴ μᾶς καλεῖ νά ἀκούσωμεν εἰς τό παράγγελμα τοῦ ἱερωτάτου Παύλου λέγοντος: «ἀνανεοῦσθαι δέ τῷ πνεύματι τοῦ νοός ἡμῶν καί ἐνδύσασθαι τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατά Θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας» (Ἐφ. 23, 24).

Ἰδού ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ὁ τρόπος δι' οὗ καλούμεθα νά ἐορτάσωμεν τό σημαντικόν τοῦτο γεγονός τῆς ἐγκαινιάσεως τούτέστιν, τοῦ νέου χρόνου, ἔχοντες κατά νοῦν ὅτι «ξένοι καί παρεπίδημοί ἐσμεν ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἐβρ. 11, 13). «Ἄρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρὸς πάντας, μάλιστα δέ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως» (Γαλ. 6, 10).

Τήν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν θεώρησιν τῆς ἐννοίας τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ Χρόνου ἀναλογιζόμενοι, παρακαλέσωμεν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ

κατακοσμήσαντος τά τῶν ἀνθρώπων ἦθη, πρεσβεύειν τῷ σαρκί περιτμηθέντι Σωτῆρι καί Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ εἰρήνης τοῦ Σύμπαντος κόσμου καί δὴ τῆς ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ δεινοπαθούσης καί τῇ ἀπειλῇ πολέμου τελοῦσης περιοχῆς ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Τόν ἀρρῆτῳ σοφία, συστησάμενον τά πάντα Θεόν Λόγον, καί ἐκ μή ὄντων, εἰς τό εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τά ἔργα, Κυρίου τόν Κύριον». Ἀμήν. Αἴσιον, Εὐτυχές, Εὐλογημένον καί Εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2020. Ἔτη πολλά!

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

Ἀκολουθῶς δέ, ἀφ' οὗ ἐψάλησαν τά ἀπολυτίκια τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες...» καί «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου», τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἔκοψε τὴν Βασιλόπιτταν εὐχόμενος «αἴσιον καί εὐλογημένον καί εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2020» καί διένειμεν αὐτὴν εἰς τοὺς μετέχοντας τῆς τελετῆς.

Ἐν ᾧ ὁ Μακαριώτατος διένειμεν, οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών ἔψαλλον τά κάλαντα «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεά τοῦ Παναγίου Τάφου» καί «Ἀρχιμηνιά κι Ἀρχιχρονιά» καί ἄλλα κάλαντα Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα.

Τῆς τελετῆς ληξάσης, οἱ ἱεροσπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐξῆλθον διὰ τά κάλαντα εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τὴν Κοινότητα.

Τελετὴ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας ἔλαβε χώραν καί εἰς τό Ἐπιτροπικόν, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθοῦ καί τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 1ης / 14ης Ἰανουαρίου 2020, πρώτης ἡμέρας τοῦ ἔτους διὰ

τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας καθώς καί τήν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τήν παρατεθεῖσαν μοναστηριακήν τράπεζαν.